

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: diplomová

Posudek: oponenta

Práci hodnotila: PhDr. Jana Černá, Ph.D.

Práci předložila: Bc. Nikola Zajícová

Název práce: Problematické aspekty studia dějin a kultury – příspěvek nového historismu

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce je „ověřit, zda je Greenblattův nový historismus přínosný na poli studia dějin a kultury a konkretizovat novohistorické metody zkoumání“ (s. 1). Vzhledem ke skutečnosti, že text má spíše deskriptivní, přehledovou povahu, nelze říci, že cíl práce byl zcela naplněn. Autorka tedy spíše představuje směr nového historismu, především potom osobnost S. Greenblatta, než aby kriticky zkoumala limita NH a přínos ve srovnání s podobně orientovanými směry.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce má, jak již bylo uvedeno výše, především přehledový a popisný charakter. Nelze ji považovat ani za příliš originální. Text je silně ovlivněn užitou literaturou, autorka se nesnaží o samostatnou analýzu, víceméně systematicky představuje klíčové teze jednotlivých koncepcí, inspiračních zdrojů a metodologických postupů. Stejně tak „praktická“ část, jak uvádí Nikola Zajícová – „novohistorická analýza několika konkrétních aspektů obsažených v alžbětinské a jakubovské literatuře“ – není zpracována příliš tvůrčím způsobem. Nadto považují za ne zcela pochopitelné, že v této části nepracuje vůbec s žádnými dobovými prameny, aby mohla samostatně posoudit, nakolik je nový historismus pro jejich interpretaci právě „přínosný“. Část „teoretickou“ a „praktickou“ by bylo vhodné důsledněji propojit, zároveň by práci prospělo, kdyby autorka samostatně pracovala s více zdroji (není výjimkou, že se některé části práce opírají pouze o jeden či dva zdroje). Na druhou stranu je zjevné, že Nikola Zajícová zvolenou literaturu prostudovala pečlivě a systematicky. Ocenit lze, ačkoli by to mělo být samozřejmostí, že pracuje též s texty cizojazyčnými.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev autorky je víceméně kultivovaný, ovšem nezřídka inklinuje k formulacím, jež by se v odborném textu vyskytovat neměly (některé z nich jsem vyznačila přímo v textu, jako příklad lze uvést „bádání zabředá“, „kovaný historik“, „škatulkování“, „lákadlo“, „modelový kus“, „lidská nátura“ atp.). Šťastné nejsou ani anachronismy typu člověk tudorovské Anglie odchází do „důchodu“ (s. 28), precizně není zacházeno např. ani s dobovou charakteristikou astrologie (s. 40). Objevují se i stylistická pochybení, někdy též hrubé gramatické chyby a překlepy, ty ovšem nejsou příliš časté (např. „text je psán jako satyra“, s. 5; „ženy přiznali“, s. 40; „Monteigne“, s. 23).

Některá tvrzení nedávají příliš smysl – např. na s. 6. autorka uvádí, že novohistorici nikdy nejevili zájem o „pokládání otázek“. Jiné formulace jsou zase vágní (např. na s. 7: „vysoce historicky, jazykově a textuálně specifická práce“).

Vytknout lze absenci alžbětinských pramenů, dále by bylo vhodné pracovat přímo i s autory, jakými jsou Foucault či Herder a nevykládat je pouze prostřednictvím textů jiných autorů.

Jazyk textu je celkově srozumitelný, práce se zdroji pečlivá. Ověřené citace jsou správné.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce Nikoly Zajícové je vcelku pečlivě zpracovaným textem, založeným na důkladném studiu literatury. Její charakter je převážně deskriptivní a přehledový, tedy nepříliš originální. Z hlediska formálního není práce též zcela uspokojivá (viz výše). Text bych považovala spíše za „dobrý“, než „velmi dobrý“, nicméně vzhledem k uvedeným pozitivům lze snad ještě navrhovat známku lepší.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

V čem spatřujete nejoriginálnější rysy metodiky nového historismu? Odlišují se výrazně například od metod tzv. nové kulturní historie (P. Burke)?

Na s. 18 uvádíte, že „renesancí hýbal spor o dialektiku“. Objasněte tuto tezi.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhovělo): velmi dobře

Datum: 20. 5. 2016

Podpis:

